

**ВНЕСОК ВІКТОРА ВЛАСОВА У НАУКОВО-МИСТЕЦЬКИЙ ПРОЕКТ
«ЛЬВІВСЬКА ШКОЛА БАЯННО-АКОРДЕОННОГО МИСТЕЦТВА»**

З іменем видатного композитора, педагога, виконавця, науковця та громадського діяча, випускника класу професора Михайла Оберюхтіна у Львівській консерваторії і яскравого представника Львівської баянної школи – Віктора Петровича Власова пов'язана ціла епоха становлення та розвитку репертуару (для народних інструментів, музики до художніх та документальних кіно- та телефільмів, напрацювань в оперному, хоровому, пісенному жанрах), що бере свій початок від 60-х років минулого століття.

Творчість професора Власова активно досліджується науковцями України (С. Брикайлом, М. Булдою, А. Боженським, В. Князєвим, Н. Морозевич, Я. Олеківим, А. Семешком, А. Сташевським, Ю. Чумаком, А. Шаміговим, В. Янчаком та ін.) та Росії (М. Імханицьким). Його постать увійшла до низки наукових видань: *довідників* – А. Басурманов «Довідник баяністів» (М., 1987, 2003), А. Мірек «Гармонія» (М., 1994), А. Семешко «Баянно-акордеонне мистецтво України на зламі ХХ – ХХІ століть» (Тернопіль, 2009), А. Душний та Б. Пиц «Львівська школа баянно-акордеонного мистецтва» [2]; *підручника* М. Давидов «Історія виконавства на народних інструментах (Українська академічна школа)» [1, 152 – 153; 240 – 243].

Активна творча співпраця професора Власова із молодією генерацією народників Львівщини розпочалася із 2005 р., коли на базі ДМШ м. Старий Самбір було проведено першу науково-практичну конференцію «Львівська баянна школа та її видатні представники», присвячену 70-річчю від дня народження А. Онуфрієнка¹. Вагома роль на цьому мистецькому форумі баяністів була відведена заслуженому діячеві мистецтв України, професорові Одеської музичної академії ім. А. Нежданової Віктору Петровичу Власову [4]. Саме його присутність, наукова доповідь, а основне – майстер-клас із виконання творів джазової стилістики на баяні на власному виконавському прикладі спонукали до осмислення постаті Власова у науково-мистецькому проекті «Львівська школа баянно-акордеонного мистецтва» [3].

У грудні 2006 р. у Львівській музичній академії ім. М. Лисенка було проведено другу, вже міжнародну науково-практичну конференцію «Львівська баянна школа та її видатні представники», присвячену Михайлові Оберюхтіну², засновнику Львівської баянної школи. Саме із навчанням у консерваторії пов'язане професійне становлення Власова як композитора. Варіації на тему української

¹ Науково-практична конференція «Львівська баянна школа та її видатні представники» (70-річчю від дня народження Анатолія Онуфрієнка присвячується): Програма. (Старий Самбір, 23.04.2005) / Ред.-упор. А. Душний, С. Карась, Б. Пиц. – Дрогобич, 2005. – 4 с.

² Науково-практична конференція «Львівська баянна школа та її видатні представники» (Михайлу Оберюхтіну присвячується): Програма. (Львів, 14.12.2006) / Ред.-упор. А. Душний, С. Карась, Б. Пиц. – Львів, 2005. – 4 с.

народної пісні «Ой, за гаєм, гаєм» – один із перших яскравих творів автора, який через десятки років активно виконується баяністами-акордеоністами у концертно-конкурсній діяльності. Тому роль Власова у цій конференції, а відтак у майстер-класі стала вагомою для самого маестро, адже він повернувся до своєї alma mater через довгі роки після закінчення, зустрівся із своїми колегами та однокурсниками (А. Батршином, М. Римаренком, Е. Мантулевым, М. Корчинським, Д. Кужелевим та ін.), продемонстрував відмінну виконавську, науково-методичну та композиторську тактику своєї діяльності як педагог-практик із світовим ім'ям.

Практично всі народники України та зарубіжжя мають у своєму репертуарі твори Віктора Петровича, а це як сольні композиції, так і твори для бандури, оркестру народних інструментів, різноманітних ансамблів тощо [2, 87 – 88]. Маестро окрему увагу приділив творчості для дітей, а відтак створив цілу низку творів, етюдів, «Дитячих альбомів» та циклів для учнів ДМШ. Його творчість представлена у низці наукових розвідок й внесена до навчальних програм початкової ланки навчання та ВНЗ, виконується на різноманітних виконавських конкурсах України та зарубіжжя.

Так, у 2009 році оргкомітетом Другого Всеукраїнського конкурсу виконавців на народних інструментах ім. А. Онуфрієнка три п'єси із «Дитячого альбому» («Німе кіно», «Улюблений мультик», «Диско») були внесені як обов'язковий твір у першій віковій категорії³ номінації «баян/акордеон». Диплом за краще виконання обов'язкового твору отримала учениця Нетішинської школи мистецтв Аліна Скобун (клас Г. Ларчікової). Для третьої категорії⁴ номінації «баян/акордеон» як обов'язковий твір було внесено Експромт es-moll В. Власова, а диплом отримав студент Дрогобицького ДМУ ім. В. Барвінського Віталій Мицак (клас заслуженого працівника культури України В. Чумака) [2, с. 102]. Сам композитор спільно із метрами народно-інструментального мистецтва України М. Давидовим, А. Семешком, Л. Посікірою, М. Корчинським, С. Карасем входив до складу журі конкурсу і особисто мав можливість послухати й визначити кращого виконавця, а перед гала-концертом дати йому декілька авторських порад, які і стали тим значним поштовхом для адекватного відтворення авторського задуму.

Подальші творчі контакти із представниками Львівської баянної школи, та зокрема із дрогобичанами, привели до активного обміну досвідом на міжнародному конкурсі баяністів-акордеоністів «Perpetuum mobile» [2, 104], де професор В. Власов є головою журі у категорії «виконавці народної, естрадної та джазової музики». Його твори (наприклад, «Босса нова», «Басо остинато», «Мені подобається цей ритм», «Кроки», «Парафраз на народну тему» та ін.) як на конкурсі, так і у цій категорії зокрема – це золотий фонд баянно-акордеонного естрадно-джазового репертуару. На «Perpetuum mobile» (2011)⁵ у естрадній категорії журі нагородило дипломом за краще виконання твору В. Власова «Босса нова» студента Дзержинського музичного коледжу (Росія) Александра Лукашевича

³ Учні початкових спеціалізованих мистецьких навчальних закладів та студій педагогічної практики при вищих навчальних закладах I – II рівнів акредитації віком до 15 років (включно).

⁴ Студенти 3 – 4 курсів вищих навчальних закладів I – II рівнів акредитації.

⁵ Четвертий міжнародний конкурс баяністів-акордеоністів «Perpetuum mobile» (ДДПУ ім. І. Франка, 30 квітня – 4 травня 2011 року): Програма / Ред.-упоряд.: А. Душний, Б. Пиц. – Дрогобич : Посвіт, 2011. – 72 с.

(клас заслуженого діяча мистецтв Росії В.Голубничого). Творчі зустрічі із В.Власовим – це свято для народників та гостей конкурсу, усіх тих, хто небайдужий до джазової та естрадної музики на різних щаблях навчання, адже композитор на власному виконавському прикладі демонструє різні стилі, прийоми виконання та спецефекти використання усіх можливостей сучасного баяна, адже водночас він науковець, і однією з його праць є фундаментальний навчальний посібник «Школа джазу на баяні»⁶.

Отже, новою хвилею творчих контактів професора Віктора Власова став науково-мистецький проект «Львівська школа баянно-акордеонного мистецтва», присутність маестро на всіх заходах проекту (конференція, майстер-класи, концерти, конкурси, творчі зустрічі) дає можливість констатувати його вагомий внесок у популяризацію Львівської баянної школи та підтримку й пропаганду діяльності її послідовників.

Список використаної літератури

1. Давидов М. Історія виконавства на народних інструментах (Українська академічна школа) : Підручник. – К. : НМАУ ім. П. Чайковського, 2010. – Вид. 2-ге доп., випр. – 592 с.
2. Душний А., Пиц Б. Львівська школа баянно-акордеонного мистецтва : довідник. – Дрогобич: Посвіт, 2010. – 216 с.
3. Муль О., Касперевич В. Старий Самбір на один день став столицею баянного мистецтва // Народний часопис «Прикарпаття». – 2005. – субота, 7 травня. – № 30 (1410).
4. Пыц Б. Научно-практическая конференция «Львовская баянная школа и ее выдающиеся представители» // Народник (Москва). – 2005. – № 2. – С. 36 – 37

⁶ Власов В.П. Школа джаза на баяне и аккордеоне: Учебное пособие. – Одеса : Астопринт, 2008. – 160 с.